

DECIZIA nr. _____/_____ privind
soluționarea contestației formulată de domnul X
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. X

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii 1 a fost sesizata de Administratia sector 2 a Finantelor Publice, cu adresele nr. X si nr. X inregistrate la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X si nr. X asupra contestatiei formolata de contribuabilul X cu domiciliul in X.

Obiectul contestatiei inregistrata la Administratia sector 2 a Finantelor Publice sub nr. X, il constituie urmatoarele acte administativ fiscale emise de Administratia sector 2 a Finantelor Publice, reprezentand accesorii in suma totala de X lei:

1. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, comunicata la data de X prin care s-au stabilit accesorii in suma de X lei din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63";

2. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, comunicata la data de X prin care s-au stabilit accesorii in suma de X lei din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63";

3. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, comunicata la data de X prin care s-au stabilit accesorii in suma de X lei din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63".

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1), art. 272 si art. 352 din Codul de procedură fiscală, aprobat prin Legea nr. 207/2015 cu modificările si completările ulterioare, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solucioneze contestatia formolata de contribuabilul X.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestația formulată, domnul X menționează că nu a mai realizat venituri din cedarea folosinței bunurilor din anul X.

Contestatarul invocă prevederile art. 110 din Codul de procedură fiscală conform cărora dreptul organului fiscal de a stabili creanțe fiscale se prescrie in termen de 5 ani și menționează că termenul de prescripție pentru debitul aferent anului X începe să curgă de la data de X, considerând că în prezent a intervenit prescripția.

Contestatarul precizează că nu a primit nicio înștiințare de plată timp de 10 ani de la data în care a încetat contractul de închiriere respectiv X și consideră calcularea de dobânzi și penalități ca nelegală și netemeinică.

În concluzie, contestatarul solicită admiterea contestației și anularea deciziilor referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente anilor X.

II. Administratia sector 2 a Finantelor Publice a emis urmatoarele acte administativ fiscale prin care s-au stabilit in sarcina domnului X accesorii in suma totala de X lei:

1. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, comunicata la data de X prin

care s-au stabilit accesorii in suma de X lei din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63";

2. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, comunicata la data de X prin care s-au stabilit accesorii in suma de X lei din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63";

3. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, comunicata la data de X prin care s-au stabilit accesorii in suma de X lei din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63".

Domnul X solicită admiterea contestației și anularea deciziilor referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente anilor X întrucât nu a mai realizat venituri din cedarea folosinței bunurilor din anul 2006.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivatiile contribuabilei si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca contribuabilul datoreaza accesorii aferente diferentelor de impozit anual de regularizat si impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in conditiile in care pentru obligatiile fiscale accesorii nu au fost depuse documente ce fac dovada elementelor care au condus la intreruperea/suspendarea cursului prescriptiei.

În fapt, Administratia sector 2 a Finantelor Publice a emis urmatoarele acte administrativ fiscale prin care s-au stabilit in sarcina domnului X accesorii in suma totala de X lei:

1. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, comunicata la data de X prin care s-au stabilit accesorii in suma de X lei calculate pentru perioada X, din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63";

2. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, comunicata la data de X prin care s-au stabilit accesorii in suma de X lei calculate pentru perioada X, din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63";

3. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, comunicata la data de X prin care s-au stabilit accesorii in suma de X lei calculate pentru perioada X, din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63".

Debitele asupra carora s-au calculat accesoriile contestate au fost individualizate prin urmatoarele documente:

- Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul X nr. X;

- Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul X nr. X;

- Decizia de impunere din oficiu pe anul X nr. X;

- Decizia de impunere din oficiu pe anul X nr. X.

Contribuabilul X solicită admiterea contestației și anularea deciziilor referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente anilor X întrucât nu a mai realizat venituri din cedarea folosinței bunurilor din anul X.

În drept, potrivit art. 119, art. 120 și art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).”

“Art. 120 Dobânzi

1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, dobânzile sunt datorate de către cumpărător;

b) pentru impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolubil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit prevederilor art. 176.

(5) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere potrivit lit. a), se calculează

începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător.”

“Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

În cauza devin incidente și dispozițiile art. 88 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 88 Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

(...).”

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta că dobânzile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată.

Accesoriile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Potrivit art. 231 "Dispoziții privind termenele" din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă".

În ceea ce privește cauzele de întrerupere și suspendare a termenului de prescripție care a început să curgă sub imperiul legii vechi și se calculează potrivit normelor în vigoare la acea dată, se reține faptul că în aplicarea art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a fost emisă Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, aprobată prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 1.754/2008, care la pct.1 precizează:

"Termenele în curs la data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se calculează după normele legale în vigoare la data când acestea au început să curgă. Întreruperea și/sau suspendarea termenului de prescripție se supun/supune normelor în vigoare la data când acestea s-au produs".

Aceste dispozitii legale sunt dispozitii cu caracter general si reglementeaza situatia termenelor care au inceput sa curga sub imperiul legilor anterioare si pentru care legiuitorul a statuat ca raman supuse legilor vechi, ca exceptie expresa de la principiul neretroactivitatii. Conform acestor dispozitii, prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand s-a nascut dreptul organului fiscal la actiune, astfel incat cauzele de intrerupere si/sau suspendare pot fi atat cele prevazute de legea veche, cat si cele prevazute de noua lege, pentru termenele care au inceput sa curga sub imperiul legii vechi.

Dispozitiile legale anterior citate sunt aplicabile si in ceea ce priveste obligatiile fiscale accesorii in baza principiului de drept *accessorium sequitur principale*, astfel ca acestea nu mai pot fi stabilite dupa implinirea termenelor de prescriptie la executare pentru debitele principale, avand in vedere si prevederile art. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, conform carora **"odata cu stingerea dreptului la actiune privind un drept principal se stinge si dreptul la actiune privind drepturile accesorii"**.

De asemenea, in ceea ce priveste efectul cauzelor de intrerupere a cursului prescriptiei, art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, republicat prevede in mod expres urmatoarele:

"Intreruperea sterge prescriptia inceputa inainte de a se ivit imprejurarea care a intrerupt-o.

Dupa intrerupere incepe sa curga o noua prescriptie".

De la data de 1 ianuarie 2004, sunt aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, conform carora:

"Art. 131 - (1) Dreptul de a cere executarea silita a creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a luat nastere acest drept.

"Art. 132 - Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se suspenda:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) in cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent, potrivit legii; [...]".

"Art. 133 - Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se intrerupe:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

[...]

c) pe data indeplinirii, in cursul executarii silita, a unui act de executare silita; [...]".

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 44 Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat.

(2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub

semnătură a actului;

c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia;

d) prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art. 35, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului județean. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.

(4) Dispozițiile Codului de procedură civilă privind comunicarea actelor de procedură sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Aplicand toate aceste dispozitii legale la speta ce face obiectul contestatiei se retin urmatoarele:

Din anexa la Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, rezulta ca Administratia sector 2 a Finantelor Publice a calculat pentru perioada X, din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63",

obligatiile de plata principala fiind individualizata prin urmatoarele decizii:

- Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul X nr. X;
- Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul X nr. X;
- Decizia de impunere din oficiu pe anul X nr. X;
- Decizia de impunere din oficiu pe anul X nr. X.

Din anexa la Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, rezulta ca Administratia sector 2 a Finantelor Publice a calculat pentru perioada X, din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63",

obligatiile de plata principala fiind individualizata prin urmatoarele decizii:

- Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul X nr. X;
- Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul X nr. X;
- Decizia de impunere din oficiu pe anul X nr. X.

Din anexa la Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, rezulta ca Administratia sector 2 a Finantelor Publice a calculat pentru perioada X, din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63",

obligatiile de plata principala fiind individualizata prin urmatoarele decizii:

- Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul X nr. X;
- Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din

cedarea folosintei bunurilor pe anul X nr. X;

- Decizia de impunere din oficiu pe anul 2007 nr. X.

Potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“(3) Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice şi să ia în considerare toate circumstanţele edificatoare fiecărui caz în parte”.

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, în vederea stabilirii corecte a obligaţiilor fiscale, organul fiscal are obligaţia să examineze starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice şi să ia în considerare toate circumstanţele edificatoare fiecărui caz în parte.

Organul fiscal, pentru stabilirea stării de fapt, trebuie să verifice legalitatea şi conformitatea îndeplinirii procedurii de comunicare, respectiv plicurile retur, anuntul individual/colectiv si/sau procesele verbale de îndeplinirea procedurilor de comunicare a deciziilor de impunere

Organul fiscal trebuie să verifice încadrarea în termenele de prescripţie şi dacă există cazuri de întrerupere şi suspendare a acestuia.

Astfel, **se reţine ca necesară stabilirea cu claritate a situaţiei de fapt în vederea determinării corecte a situaţiei fiscale a contribuabilului** de către organul fiscal de administrare, prin exercitarea rolului său activ, pe baza tuturor informaţiilor şi documentelor pe care le consideră utile în funcţie de circumstanţele fiecărui caz în parte şi de limitele prevăzute de lege.

Intrucat la dosarul cauzei nu existau informatii cu privire la respectarea procedurii de comunicare (plicul retur, anuntul colectiv si procesul verbal de indeplinire a procedurii de comunicare) privind titlurile de creanta inscrise in anexele la deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X, nr. X si nr. X, care au stat la baza calcularii accesoriilor contestate, Serviciul Evidenta Platitori Persoane Fizice din cadrul Administratiei sector 2 a Finantelor Publice, au intocmit adresa nr. X catre Serviciul Gestiune Declaratii Persoane Fizice si adresa nr.X catre Serviciul Colectare Executare Silita Persoane Fizice prin care a solicitat dovezile de comunicare a Deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul X nr. X, a Deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul X nr. X, a Deciziei de impunere din oficiu pe anul X nr. X, a Decizia de impunere din oficiu pe anul X nr. X, precum si dovada comunicarii somatiilor referitoare la titlurile de creante pentru care au fost calculate accesoriile.

In urma acestor solicitari, Serviciul Gestiune Declaratii Persoane Fizice a transmis cu privire la comunicarea deciziilor doar capturile de ecran din programul informatic Decodim, iar Serviciul Colectare Executare Silita Persoane Fizice informeaza ca nu detine dovada comunicarii somatiilor referitoare la titlurile de creanta pentru care au fost calculate accesoriile.

In referatul cu propuneri de soluţionare a contestaţiei, organul fiscal menţionează că nu este în posesia dovezilor de comunicare solicitate Serviciului Gestiune Declaratii Persoane Fizice si nici a dovezii intreruperii termenului de prescriptie pentru inceperea executarii silite

conform prevederilor art. X din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările și completările ulterioare.

Avand in vedere cele prezentate, precum si a documentelor anexate la dosarul cauzei, prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organul fiscal face propunerea de desființare a Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X in suma de X lei, nr. X in suma de X lei si nr. X in suma de X lei.

Intrucat pe baza documentelor aflate la dosarul cauzei, Serviciul Solutionare Contestatii 1 din cadrul D.G.R.F.P.Bucuresti nu se poate pronunta asupra legalitatii calcului de accesorii, daca a intervenit suspendarea respectiv intreruperea cursului prescriptiei, daca a fost respectata ordinea de stingere a obligatiilor fiscale, daca actele de executare au fost comunicate prin respectarea procedurii, urmeaza a se desfiinta deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii prin care Administratia sector 3 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina contribuabilului accesorii in suma totala de X lei, dupa cum urmeaza:

1. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X cu privire la accesoriile in suma de X lei, din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63";

2. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X cu privire la accesoriile in suma de X lei, din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63";

3. Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X cu privire la accesoriile in suma de X lei, din care:

- X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
- X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63".

Prin urmare se vor aplica prevederile art. 276 alin. (1) coroborat cu art. 279 alin. (3) si alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevad:

"Art. 276. - (1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."

"Art. 279 Soluții asupra contestației

[...]

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată."

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare."

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 11.4.- pct. 11.5. din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala aprobate prin Ordinul nr. 3741/2015:

"11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat."

Tinand seama de cele mentionate organele fiscale vor proceda la reanalizarea obligatiilor de plata accesorii stabilite prin deciziile atacate, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acestuia, precum si de cele retinute prin prezenta.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 43 alin (1), art. 88, art. 119, art. 120, art. 131, art.132, art. 133, art. 231, din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, republicat, si art. 7 alin. (3), art. 276 alin.(1), art. 279 alin.(3) si alin.(4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pct.11.4 si pct.11.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr.3741/2015

DECIDE

1. Desfiinteaza Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X emisa de Administratia sector 2 a Finantelor Publice cu privire la accesoriile in suma de X lei, din care:
 - X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
 - X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63";
2. Desfiinteaza Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X emisa de Administratia sector 2 a Finantelor Publice cu privire la accesoriile in suma de X lei, din care:
 - X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
 - X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63";
3. Desfiinteaza Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X emisa de Administratia sector 2 a Finantelor Publice cu privire la accesoriile in suma de X lei, din care:
 - X lei aferente "Impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" cod "55";
 - X lei aferente "Diferente de impozit anual de regularizat" cod "63".

Organele fiscale competente urmeaza sa reanalizeze situatia fiscala a contribuabilului, tinand cont de dispozitiile legale in vigoare si de retinerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.